

Resilience Analysis Under Simultaneous Failure of Pipes in Water Distribution Network (Case Study in One of the Cities of Khorasan Razavi)

Mansoureh Atashi¹, Saeed Reza Khodashenas^{2*}, Ali Naghi Ziaei³, Raziyeh Farmani⁴

1- Ph.D. student in Hydraulic structures, Department of Water Science and Engineering, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

2- Professor, Department of Water Science and Engineering, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

3- Associate Professor, Department of Water Science and Engineering, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

4- Associate Professor, Department of Engineering, University of Exeter, Exeter, UK.

* khodashenas@ferdowsi.um.ac.ir

Abstract

Introduction: Water distribution systems (WDS) are the crucial component of urban infrastructure that play a critical role in delivering sufficient water to users with acceptable pressure, volume and quality. Occurrence of a pipe failure may interrupt service, undermine system performance and ultimately lead to consumer dissatisfaction. Nowadays, the threat of accidental or man-made disruptions motivates water utilities to plan risk mitigation works and to improve the preparedness for extreme events. Pipe breaks increase with aging infrastructure, natural disasters such as earthquakes and man-made disruptions. Three criteria; reliability, resiliency and vulnerability have been used to assess the performance of the water distribution system (Hashimoto et al., 1982). The resilience capacities are absorptive, adaptive and restorative that a system needs to be able to respond to perceived or real shocks (Francis and Bekera, 2014). Butler et al. (2017) defined the resilience in WDSs as "the degree to which the system minimizes level of service failure magnitude over its design life when subject to exceptional conditions". Failure modes in WDSs can be broadly categorized into structural failure and functional failure (Mugume et al., 2015). Response to pipe failure can indicate system resilience to loss of structural connectivity (Butler et al., 2014). Todini (2000) proposed a technique based upon the definition of resilience index that emulate both reducing the cost and preserving a capability of the system to overcome failures while still satisfying demand and pressure at each node. Diao et al. (2016) proposed the Global Resilience Analysis (GRA) as a methodology that focusses on the response to system failure modes. Using GRA, the whole range of performance strains resulting from any stress magnitude can be evaluated. In GRA, the model of pipe failure mode (stress on the system) is modified by changing the pipe status to close for three hours during peak consumption (Diao et al., 2016).

In this paper, the numerical code of the GRA method for NET3 network is evaluated and the resilience of water distribution network is examined separately from the main transmission lines. Then, the pressure-based algorithm for the above method is assessed. Then, the resilience of the real water distribution network in Iran is examined. Based on the inquiry from the water

and wastewater company, and considering the diameter of the network pipes, the failure time of the pipes in the consumption peak (12-18) is considered to be an average of 6 hours. Finally, the critical network pipes are identified and the resilience analysis of the network is examined if these pipes are protected.

Methodology: In this paper, the GRA approach is adopted to evaluate the system resilience under different pipe failure modes (Diao et al., 2016). The possible failure modes were modelled with increasing the stress magnitude and estimating the corresponding strains (Johansson, 2007). Different combinations of pipe failure are considered as stress magnitude and ratio of unsupplied demand to total demand is defined as strain magnitude. Due to huge number of possible combinations (i.e. a system with N component and m simultaneous failures has $\sum n!/m!(n-m)!$ potential failure scenarios), it is not possible to model every conceivable scenario for each system failure magnitude (Sweetapple et al., 2018). For any given stress magnitude, an appropriate affordable number of failure scenarios must be determined. Where the total number of scenarios (TNS) is determined as follows (Diao et al., 2016).

As a demand-driven model, EPANET2 determines the nodal pressures by considering the specified demand at nodal points (Rossman, 2000). To illustrate actual supplied water to customers in abnormal conditions, the available nodal demand is expressed as a function (Eq. 2) of nodal pressure head (Wagner et al., 1988).

Results and Discussion: Figure 4 shows the calibration of code with results (Diao et al., 2016) for the Net3 distribution network. The results of the code above 95% correspond to the results (Diao et al. 2016). In Fig. 5 the resilience of Net3 for two approaches (i.e., whole network (WN), and network without CRP (NWCRP)) are compared. The GRA showed that Net3 encountered complete failure due to simultaneous failure of the four main CRPs. Whereas excluding these pipes caused the failure of 12 pipes lead to the same results. The maximum and average network supply shortage were 36% and 12% higher than the whole network model. The supply shortage for all combinations of CRP failures in the peak demand period (18-20 pm) is presented in Fig. 7. In Fig. 8 the resilience of real water distribution network for three approaches (i.e., network without CRP1 (NWCRP1), and network without CRP2 (NWCRP2)) are compared. If the resilience of the main transmission lines is examined separately from the total distribution network, the resilience of the network will increase in three modes of maximum, average, and minimum by 72, 23, and 14%, respectively. The results showed that if ten critical pipes were protected, network resilience would increase by an average of 20 percent (Fig. 9).

Conclusion: Resilience analysis is critical to the presentation of emergency schemes in distribution networks before a crisis occurs. One of the network components that is considered in resilience analysis is the failure of part or all of the different pipe combinations. In this study, after testing the resilience analysis model in the NET3 study network, the model was implemented for a real water network in Iran. Accordingly, by reinforcement of the main lines, the efficiency of the real network will increase by a maximum of 72%. Because this network has the only major source, with a single failure of the pipes, it reaches 100% of the water supply. The resilience analysis of other network pipes also shows that if the network's ten critical pipes are protected, the network's resilience will increase by an average of 20%.

Keywords: Real water distribution network, critical pipes, water supply deficit, Calibration.

© 2020 Iranian Hydraulic Association, Tehran, Iran.

This is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0 license) (http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

منصوره آتشی^۱، سعیدرضا خداشناس^{۲*}، علی نقی ضیایی^۳، راضیه فرمانی^۲

۱- دانشجوی دکترای سازههای آبی، گروه علوم و مهندسی آب، دانشگاه فردوسی مشهد. ۲- استاد، گروه علوم و مهندسی آب ، دانشگاه فردوسی مشهد. ۳-دانشیار، گروه علوم و مهندسی آب ، دانشگاه فردوسی مشهد. ۴-دانشیار، گروه مهندسی، دانشکده مهندسی، دانشگاه اکستر، انگلستان.

مقاله پژوهشی https://doi.org/10.30482/jhyd.2020.235645.1464

* khodashenas@ferdowsi.um.ac.ir

دریافت: ۱۳۹۹/۰۳/۲۸، پذیرش: ۱۳۹۹/۰۶/۱۹ 🛛 🔻 وبگاه نشریه هیدرولیک: www.jhyd.iha.ir

چکیده: در شبکههای توزیع آب پس از رخدادهای اضطراری چون سیل و زلزله وایجاد شکستگی در لولهها در قسمتهای مختلف شبکه، به علت نداشتن آگاهی کافی از شرایط شبکه و نیز نبود برنامهریزی در زمینه لولههای حیاتی شبکه تا اصلاح و برقراری دوباره جریان زمان قابل توجهی لازم می باشد. تحلیل تابآوری سامانههای توزیع برای خرابی همزمان لولهها در شبکه برای برنامهریزی شرایط اضطراری بسیار اهمیت دارد. تحلیل تابآوری جامع به بررسی همه ترکیبهای مختلف شکست (شکست تک تک لولهها تا شکست همه ی لولهها) در شبکه میپردازد. تاکید بر عملکرد سامانه در شرایط غیر منتظره و شرایط حاد (فراتر از شکستهای معمولی و حتی غیر محتمل) میباشد.در این بررسی به صحتسنجی مدل تحلیل تابآوری جامع با شبکهی توزیع مطالعاتی(Net3) پرداخته شدهاست. نتایج نشان میدهد که برای محاسبه تابآوری شبکه توزیع آب، لولههای انتقال اصلی آب بایستی جداگانه تجزیه و تحلیل شوند. پس از آن مدل برای شبکه توزیع آب واقعی در ایران پیادهسازی شدهاست. در این بررسیها زمان شکست لوله ها برمبنای قطر لولهها در نظر گرفته شدهاست. بررسی تابآوری شبکهی توزیع یادشده نشان داد که این شبکه با وجود تنها یک منبع اصلی در حالت بیشینه با شکست تکی لولهها، در حالت میانگین با اصلی از منبع تامین آب بهطور جداگانه از کل شبکه یا وزیع براسی شود تابآوری شبکهی یاد سر گرفته شدهاست. بررسی تابآوری اصلی از منبع تامین آب بهطور جداگانه از کل شبکه یا وزیع بررسی شود تابآوری شبکهی یادشده در سه حالت بیشینه، میایش می از من کل تابآوری خطوط انتقال میکمت توامان ۲۷۷ لوله و در حالت کمینه با شکست توامان ۴۶۹ لوله به صد درصد کسری تامین آب می رسد. اگر تابآوری خطوط انتقال میلی از منبع تامین آب بهطور جداگانه از کل شبکه یوزیع بررسی شود تابآوری شبکهی یادشده در سه حالت بیشینه، میانگین و کمینه اصلی از منبع تامین آب بهطور جداگانه از کل شبکه یوزیع بررسی شود تابآوری شبکهی یاده در سه حالت بیشینه، میانگین و کمینه به ترتیب ۲۷، ۳۷ و ۱۴ درصد افزایش می یابد. همچنین در صورت محافظت از ده لولهی بحرانی شبکه، تابآوری شبکه به طور میانگین ۲۰ درصد افزایش می یابد. لذا توصیه می شود برای افزایش تابآوری این شبکه، منبع تامین آب و لولههای انتقال اصلی جدیدی در صورت امکان

كليدواژگان: شبكهي توزيع آب واقعي ، لوله هاي بحراني، كسري تامين آب، صحت سنجي.

۱– مقدمه

شبکههای توزیع آب از جمله مهمترین زیرساختهای حیاتی شهری بوده و تامین آب با کیفیت و فشار مناسب به مصرف کننده را برعهده دارند. هر گونه خرابی یا شکستگی در لولههای شبکه، عملکرد شبکه را تضعیف کرده و در نهایت منجر به نارضایتی مصرف کنندگان می شود هنگامی که چندین لوله در سامانه به طور همزمان خراب شوند شرایط بسیار وخیم تر خواهد شد. شکست لوله با بالا رفتن

سن تاسیسات، رویدادهای طبیعی مانند سیل، زلزله و یا اختلالهای ناشی از عملکرد انسان تشدید میشود. برای مدیریت رویدادهای محتمل از این تهدیدها، لازم است برنامهریزی برای کاهش خطر و افزایش آمادگی در مقابل رویدادهای اضطراری تمهید شود.

یکی از راههای ارزیابی ساختار فنی و سیاستهای مدیریتی یک سامانه، استفاده از شاخصهای عملکردی است. این شاخصها به دو دسته کلی؛ شاخصهای عملکردی سنتی و

طراحی کلی است که سبب می شود سامانه در برابر هر گونه تهدیدی واکنش مناسبی داشته باشد. تابآوری مبتنی بر عملکرد برای رویارویی با تهدیدهای خاص است و هدف خاص عملياتي را دنبال ميكند (Butler et al., 2014). تاکید بر عملکرد سامانههای آبی در شرایط غیر منتظره و شرایط حاد (فراتر از شکستهای معمولی) می باشد (Butler et al., 2017). در بررسی های صورت گرفته توسط Gheisi et al. (2014)، احتمال آنکه شبکه تحت پیشفرضهای شکست همزمان لولهها قرار گیرد ۷۸.۵٪ برآورد شد. آنان علت توجه بسیار کم به پیشفرضهای شکست همزمان لولهها را حجم زیاد محاسباتی مورد نیاز دانستند. از نظر Laucelli و همکاران شکستهای همزمان لولهها مهمترین پیشفرضهای شکست بودهاند. آنان اثرهای شکست چندین لوله همزمان در شبکه را در هنگام زلزله تجزیه و تحلیل کردند(Laucelli et al., 2015). از نظر Butler et al. (2017) تاب آوری به صورت توانایی سامانه درکمینه کردن بزرگی گستره شکست در هنگام رویارویی با شرایط غیر منتظره تعریف می شود. تحلیل خطرپذیری روش معمول برای بررسی خطر تهدیدها میباشد اما قادر به مشخص کردن تهدیدهای ناشناخته نیست (ASCE Policy Statement 518, 2006). لذا لازم است روشی برای تمرکز سامانه به همه حالتهای شکستهای احتمالی(شناخته و ناشناخته) ارائه شود (Diao et al., 2016). ایشان تحلیل تاب آوری جامع (GRA⁹) را ارائه دادند. روش GRA بر پاسخ به همهی حالتهای شکست سامانه متمرکز می باشد (Diao et al., 2016). در بررسی های Pagano et al. (2019) و همکاران به ارائه برتریهای روش GRA بر نظریه گراف در تحلیل تابآوری پرداخته شدهاست. با توجه به تمرکز نظریه گراف بر بررسی عوارض شناسی شبکه و اندازه گیری مبتنی بر عملکرد از استحکام سامانه در برابر حالتهای خرابی سامانه در GRA، تحلیل GRA (که اطلاعات مفصلی در مورد مدت زمان خرابی و بزرگای آن

7 Attribute-based

عملكردى جديد تقسيم مىشوند. شاخصهاى سنتى همان شاخصهای آماری مانند میانگین، واریانس، کمینه و غیره هستند؛ در حالی که خطرپذیری، اعتمادپذیری' ، تابآوری' و آسیب پذیری" از جمله شاخصهای جدید به شمار مىروند (Srdjevic and Obradovic, 1997). سه معيار قابلیت اطمینان، تاب آوری و آسیب پذیری برای ارزیابی عملکرد سامانه منابع آب استفاده می شود (Hashimoto et al.,1982). تاب آوری شامل سه ظرفیت جذب، سازگاری و بازيابي يا ترميم مي باشد (Francis and Bekera, 2014). Todini روش فنی مبتنی بر شاخص تاب آوری با کاهش هزینه و حفظ توانایی سامانه برای چیرهشدن بر شکستها با فرض ثابت ماندن فشار و تفاضا در گرهها ارائه داد (Todini,2000). (Todini,2000) در بررسیهای خود عملكرد چندين شاخص تابآورى مختلف مانند شاخص تابآورى (RI⁴ (Todini, 2000، شاخص تابآورى شبكه (NRI⁵ (Prasad and Park ,2004) و شاخص تاب-آورى اصلاح شده MRI⁶ (Jayaram and Srinivasan) (2008, را برای شبکههای توزیع آب تجزیه و تحلیل کردند. نتایج نشان داد که این شاخصها توانایی بررسی شبکه را در شرایط حدی چون تقاضا و فشارهای بیش از حد در حالت شكست ندارند. Berardi et al. (2014) روشى با استفاده از بهینه سازی چند هدفه برمبنای الگوریتم ژنتیک برای ارزیابی آسیب پذیری شبکههای توزیع پیشنهاد کردند. در این بررسیها کمترین لوله های آسیب دیده که باعث بیشترین کسری تأمین آب در شبکه شدند مشخص شدند. حالتهای شکست در شبکههای توزیع به دو دسته شکست ساختاری و عملکردی طبقه بندی می شوند (Mugume et al., 2015). ياسخ به شكست لوله مقاومت سامانه را نسبت به از بین رفتن اتصالهای ساختاری نشان میدهد (Butler et al., 2014). تاب آورى مهندسي به طور گسترده شامل دو بخش مبتنی بر ویژگی^۷ و مبتنی بر عملکرد^ میباشد. تاب آوری مبتنی بر ویژگی شامل مجموعهای از اصول و

⁶ Modified Resilience Index

⁸ Performance based

⁹ Global Resilience Analysis

¹ Reliability

² Resilience

³ Vulnerability

⁴ Resilience Index

⁵ Network Resilience Index

تأمین میکند) نتایج مناسبتری در خرابی لولهها ارائه میدهند. به ویژه برای شبکههای پیچیده، ویژگیهای عوارضشناسی نمیتواند عملکرد هیدرولیکی و اثرگذاریهای خرابی لولهها را به خوبی نشان دهند. پس از شکست لوله، برخی از آسیبها جزئی هستند و میتوان آنها را ترمیم کرد، اما ممکن است آسیبها جدیتر بوده و به تعویض همه یا بخشی از لوله منجر شود. در حین ترميم، نيازي به جداسازي و بيآبكردن لوله وجود ندارد و تا زمان پایان تعمیر ممکن است نشتی ادامه یابد. اما در حین تعویض، جداسازی لازم است و تعویض لوله شکسته تا پیش از بیآبکردن آغاز نمیشود (Paez et al., 2018). در GRAمدلسازی حالت شکست لوله (تنش وارد بر سامانه) با تغيير وضعيت لوله به حالت بسته براى مدت سه ساعت در زمان اوج مصرف انجام شده است.(Diao et al., 2016). در این بررسیها مدت زمان شکست بدون توجه به قطر لولهها یکسان در نظر گرفته شده است. درحالی که بنا بر نتایج بررسی های (Paez et al. (2018) در کارهای اجرایی این مدت زمان تابعی از قطر لوله میباشد. همچنین مدل ارائه شده برای شبکههای مطالعاتی بررسی شده و در شبكهي واقعى بررسى نشدهاست.

در این تحقیق در آغاز به صحتسنجی کد عددی روش Diao et al. (2016) پرای شبکهی مطالعاتی پژوهش(2016) Diao et al. پرداخته میشود. پس از آن تابآوری شبکهی توزیع یاد شده بهصورت جدا از خطوط اصلی انتقال بررسی میشود. در ادامه تابآوری شبکهی توزیع واقعی آب در ایران با در نظر گرفتن قطرهای مختلف و زمان شکست لولهها برمبنای قطر لولههای شبکه تحقیق میشود. در نهایت لولههای بحرانی شبکه مشخصشده و تحلیل تابآوری شبکه در صورت مقاوم سازی این لولهها بررسی شده و پیشنهادهایی با بیشترین تاثیر و کمترین هزینه در جهت اصلاح و بازسازی شبکه در طرحهای اضطراری ارائه میشود.

۲ – مواد و روشها همانطورکه بیان شد در این تحقیق، رویکرد GRA برای ارزیابی تابآوری سامانه در ترکیبهای مختلف شکست لوله

¹ Total Number Senario

اتخاذ شده است (Diao et al., 2016). ترکیبهای مختلف شکست با افزایش میزان تنش و برآورد کرنش متناسب با آن مدلسازی شدهاست (Johansson, 2007). ترکیبهای مختلف شکست لولهها به عنوان بزرگی تنش و نسبت تقاضای تامین شده به تقاضای کل به عنوان میزان کرنش عملکردی تعریف میشود. همان طور که در شکل ۱ آورده شده است در این بررسیها به تمام ترکیبهای مختلف شکست لوله ها؛ شکست تکی لولهها، شکست دوتایی لولهها و.....تا شکست همهی لولهها در شبکه پرداخته میشود (Diao et al., 2016).

corresponding failure scenarios. Crosses represent the location of pipe failures (Diao et al., 2016) شکل ۱ شمای کلی حالت شکست لوله و پیشفرضهای شکست مربوطه. (صلیب ها نشان دهنده محل شکست در لولهها)

با توجه به شمار بسیار زیاد ترکیبهای مختلف شکست احتمالی (سامانه با c جزء و m شکست همزمان دارای $\frac{!}{m!(c-m)!}$ پیش فرضهای شکست بالقوه میباشد)، مدل سازی همه ی پیش فرضهای موجود برای هر بزرگای شکست سامانه امکان پذیر نمیباشد (,.Sweetapple et al شکست سامانه امکان پذیر نمیباشد (,.Sweetapple et al شکست سامانه امکان پذیر نمیباشد (,. 2018 دا برای هر میزان تنش وارده به سامانه باید شمار مناسبی از پیش فرضهای شکست تعیین شود. شمار پیش فرضها (,1NS) به شرح رابطه (۱) تعیین می شود (Diao et al., 2016).

$$TNS = \begin{cases} 1 \to if \ c = c_{f} \\ c \to if \ c_{f} = 1 \\ \frac{N \times P \times (1 - P)}{(\frac{CI}{Z_{\alpha}})^{2} \times (N - 1) + P \times (1 - P)} \\ +2[c - (c_{f} - 1)] \to if \ 1 < c_{f} < c, \end{cases}$$
(1)

Journal of Hydraulics 15 (3), 2020 97 آتشی و همکاران، ۱۳۹۹

در رابطههای بالا، *c* شمار کل اجزاء و *c* شمار اجزای شکست خورده را نشان میدهد. *N* شمار پیشفرضهای ممکن برای یک حالت شکست و *P* احتمال موفقیت است. مقدار P، 5.0 فرض میشود که کمینه اندازه نمونه مورد نیاز را ارائه میدهد. CI بازه اطمینان و *Z* مقدار توزیع نرمال برای سطح اطمینان خاص است. برای رابطهی یک اگر شکست خواهیم داشت و پیشفرض شکست تک تک لولهها شکست خواهیم داشت و پیشفرض شکست تک تک لولهها بهطور مشخص برابر شمار لولهها خواهد بود. شمار پیشفرضهای تصادفی برای ترکیبهای بین این دو شکست از قسمت سوم رابطهی ۱ بدست میآید. همچنین شمار پیشفرضهای هدفمند در هر حالت شکست ۲۰ درصد از همهی ترکیبهای لولهها که بیشترین و کمترین

برای محاسبات هیدرولیکی از نرمافزار هیدرولیکی PANET2.2 استفاده شد (Rossman, 2000). این نرمافزار مدلی مبتنی بر تقاضای گرهای ¹ DDSM بوده و به محاسبهی فشار گرهای در گرههایی با تقاضای ثابت می پردازد (Pathirana, 2010).

برای شبیه سازی واقعی عملکرد سامانه بهویژه در شرایط بحرانی (چون شکست) که فشار از کمینه فشار استاندارد کمتر میشود لازم است رابطهی فشار خروجی گرهها در نظر گرفته شود. این نوع تحلیل که در آن ارتباط میان دبی خروجی گره و فشار در نظر گرفته میشود روش شبیه سازی مبتنی برفشار نامیده میشود (Tabesh,2016). این روش به مبتنی بر فشار PDA² یا ThDSM³ معروف است. در این روش از رابطه PDA²). استفاده میشود روش از رابطه Wagner et al., 1988).

$$q_{i}(t) = \begin{cases} 0, if \quad P_{i}(t) \leq 0 \\ Q_{i}(t) \sqrt{\frac{P_{i}(t)}{P_{\min}}}, if \quad 0 < P_{i}(t) < P_{\min} \\ Q_{i}(t), if \quad P_{i}(t) \geq P_{\min} \end{cases}$$
(2)

که در آن $Q_i(t)$ تقاضای گره ای مورد انتظار تامین شده در $\mathcal{Q}_i(t)$ تقاضای $\mathcal{P}_i(t)$ فشار واقعی در گره i در زمان t، \mathcal{P}_{inin} کمینه فشار مجاز در گره i (در این پژوهش برای

¹ Demand Driven Simulation Method

گرههای با نیاز آبی، ۲۰ متر و برای گره های بدون نیاز آبی صفر متر) می باشد. (q_i(t) تقاضای گره واقعی عرضه شده در گره i در زمان t است. با محاسبهی نرخ تقاضای تامین نشده به کل میزان تقاضا

به شخاصبهای ترع تفاعیای نامینی نسبان به تن میران تفاعی (dD_f) بزرگای کرنش محاسبه می شود (رابطهی۳) که از این پس کسری تامین نامیده می شود. زمان بین نخستین رخداد کسری تامین و بازگشت نهایی به حالت بدون شکست لوله، زمان کرنش می باشد (Diao et al., 2016).

$$dD_{f} = \frac{\sum_{T_{ss}}^{T_{ss}} \sum_{i}^{n} (q_{i}(t) - q_{if}(t))}{\sum_{T_{ss}}^{T_{ss}} \sum_{i}^{n} q_{i}(t)}$$
(3)

ر شرایط عادی و $q_{i}(t)$ تقاضای گرهای عرضه شده در گره i در شرایط عادی و $q_{i}(t)$ نبود شکست، $(t)_{ij}$ تقاضای گرهای برآورد شده در گره i در زمان t در پیش فرض های شکست f، T_{SS} زمان آغاز کرنش (کسری تامین تقاضا)؛ T_{SE} زمان پایان کرنش؛ n شمار کل گرهها میباشد.

در GRA مدلسازی حالت شکست لوله (تنش وارد بر سامانه) با تغییر وضعیت لوله به حالت بسته برای مدت سه ساعت در زمان اوج مصرف انجام میشود شایان ذکر است مدت سه ساعت (بیشینه زمان ارائه خدمات پشتیبانی در انگلستان) شامل زمان جداسازی لولههای شکسته شده (از Diao et) شامل زمان جداسازی لولههای شکسته شده (از بین رفتن اتصالها) و پیرو آن تعمیرات میباشد (Diao et ا بین رفتن اتصالها) و پیرو آن تعمیرات میباشد (Paez et al. 2018): همکاران در رابطه ۴ ارائه شدهاست(Paez et al. 2018): (4)

که در آن (T(rep زمان تعمیر لوله بر حسب ساعت و D قطر لوله برحسب میلیمتر میباشد.

۲–۱– مدل پیشنهادی

روشGRA برای شکست لوله توسط کد رایانهای در محیط Matlab برمبنای روابط ۱ تا ۴ ارائه شده تنظیم شدهاست. کد بالا از نرمافزار EPANET2.2 برای محاسبات هیدرولیکی (مدل مبتنی بر تقاضای گرهای) استفاده می کند

² Pressure Dependent Analysis

³ Head Driven Simulation Method

- (EPA, 2020). مطابق روندنمای مدل پیشنهادی در شکل ۲ گامهای زیر برای انجام کار بایستی مد نظر قرار گیرد:
- Epanet میدرولیکی شبکه در نرمافزار Epanet پیادهسازی میشود (اطلاعات اولیه شامل مخزنها، لوله ها، میزان تقاضای گرهای و ارتفاع نقطهها)
- ۲. در کد نوشته شده در Matlab مدل هیدرولیکی نرمافزار Epanet فراخوانی شده و فشار اولیه نقاط محاسبه میشود.
- ۳. شمار پیشفرضهای تصادفی شکست لولهها در ترکیبهای مختلف از شکست (شکست دوتایی لولهها، شکست سه تایی لولهها، شکست همهی لولهها) که در رابطهی ۱ ارائه شده محاسبه می شود.
- ۴. در نخستین سعی شکست لولهی i=1 در نظر گرفته میشود.(مدلسازی شکست با بستن لولهی بالا برابر رابطهی ۴ به مدت شش ساعت در اوج مصرف صورت گرفته است). در این کد نیز دستور بستن لوله به نرم افزار Epanet ارسال میشود.
- ۵. مدل هیدرولیکی شبکه تحت شکست اجرا میشود. ۶. برمبنای فشار گرهها میزان تقاضای تامین شده برابر

رابطهی ۲ محاسبه میشود. سه حالت رخ میدهد: الف- اگر فشار گره ها کمتر از صفر باشند. تقاضای آن نقطه تامین نخواهد شد.

ب- اگر فشار بین صفر و فشار کمینه باشد در آن صورت برابر رابطهی ۲ درصدی از تقاضا تامین میشود.

ج- اگر فشار بالاتر از فشار کمینه باشد تمامی تقاضا تامین می شود.

- ۲. پس از محاسبهی تقاضای تامین شده در گرهها لازم
 است مدل هیدرولیکی شبکه برمبنای تقاضای واقعی
 تامین شده دوباره اجرا و فشار نقطهها محاسبه شود.
 این چرخه تا حصول همگرایی فشارها ادامه مییابد.
- ۸. برمبنای فشارها و تقاضاهای تامین شده پس از شکست و پیش از شکست برابر رابطهی ۳ تاب آوری شبکه محاسبه می شود.
- ۹. گام ۴ تا ۸ برای شکست تک تک لوله ها انجام می گیرد و تاب آوری (میزان کسری تامین آب شبکه برمبنای شکست هر لوله) محاسبه میشود. لولهها

برمبنای کمینه و بیشینه کسری تامین دسته بندی میشوند.

- ۱۰. برای آغاز ترکیب دوتایی شکست به گام سوم رفته و شمار پیش فرض های تصادفی برابر رابطهی ۱ و پیش فرض های هدفمند نیز برمبنای ۲۰ درصد از همه ی ترکیب های لوله ها که بیشترین و کمترین میزان کمبود را در مرحله شکست تکی لوله ها ایجاد کرده در نظر گرفته می شوند.
- ۱۱. برمبنای این پیشفرضها شکست دوتایی لوله ها در نظر گرفته میشود و گام ۴ تا ۹ انجام میگیرد.
- ۱۲. برای شکستهای سهتایی، چهارتایی ، تا شکست همهی لولهها این گام ها انجام شده و تاب آوری شبکه تحت تمامی شکستهای محتمل بررسی میشود.

در روش پیشنهادی تاب آوری جامع همهی پیش فرض های شکست بررسی می شود و برمبنای آن لوله های بحرانی شبکه که با ترکیب های مختلف شکست سبب بیشترین کسری تامین شبکه می شوند مشخص می شوند.

۲-۲- داده های شبکه مورد استفاده

برای صحت سنجی کد تاب آوری جامع نوشته شده در این تحقیق از شبکهی Net3 دریافت شده از .Diao et al. ا (2016) استفاده شد. پس از آن یک شبکهی توزیع واقعی آب اجرا شده در یکی از شهرهای خراسان رضوی بررسی شد. شایان یادآوری است تحلیل تاب آوری لولههای اصلی انتقال آب از منبعها به شبکهی توزیع به طور جداگانه از لولههای شبکه در دو شبکهی یادشده بررسی شدند. شکل و ۴ شبکه های توزیع Set3 و شبکهی واقعی آب مورد تحلیل را نشان می دهند. جدول ۱ ویژگیهای کلی این دو شبکه توزیع را نشان می دهد.

۳- نتایج و بحث

Net3 صحتسنجی کد برای شبکه توزیع Net3

شکل ۵ نتایج کد عددی نوشته شده را برای شبکهی توزیع Net3 نشان میدهد. نتایج کد عددی بالای ۹۵ درصد با GRA نشان میدهد (Diao et al. 2016) همخوانی دارد. نتایج GRA مدل (Diao et al. 2016) برای شبکهی Net3 نشان میدهد که به دلیل خرابی همزمان چهار لوله اصلی اتصال مخزنها

Fig. 2 A flowchart for resilience analysis of pipe failure in WDS by isolation valves شکل ۲ روندنمای تحلیل تابآوری در شبکهی توزیع آب

Net3 و شبكه واقعي أب در ايران	جدول ۱ ویژگیهای شبکههای توزیع
Table 1. Properties of Net3 and R	eal water distribution network in Iran

	•					
Networks	Junctions	Pipes	Reservoirs	Tanks	Demand(L/s)	
Net3	91	115	2	3	717.3	
Real water distribution network in Iran	1217	1325	1	0	317	

رودخانه، مخزن ۱، مخزن ۲ و دریاچه) است. از آنجا که در این زمان پمپاژ دریاچه کار نمی کند ، لوله ۵ کمترین اولویت را دارد. بر این مبنا، با محافظت از تنها چهار لوله اصلی انتقال آب، میزان تاب آوری شبکه ۳۰ درصد افزایش یافتهاست.

Fig. 7 Supply shortage for CRP failures شکل ۷ کسری تامین آب برای لوله های اصلی انتقال آب Net3 برای شبکهCRP)

Fig. 3 Case study water distribution systems شکل ۳ شبکه توزیع مطالعاتی

Fig. 4 Real water distribution network in one of the cities of Khorasan Razavi شکل ۴ شبکه توزیع آب واقعی در یکی از شهرهای خراسان رضوی

(۲۹۳۱) به شبکهی توزیع، سامانه با شکست کامل (۲۰۰٪ کسری تامین) روبهرو شدهاست. در حالی که با تحلیل شبکه بدون لحاظ لولههای انتقال آب، با شکست ۱۲ لوله، سامانه با شکست کامل روبهرو خواهد شد. میزان بیشینه و میانگین کمبود تأمین آب در شبکه برای مدل یادشده ۳۶ و ۱۲ کمبود تأمین آب در شبکه برای مدل یادشده ۶۳ و ۱۲ درصد بیشتر از مدل (Diao et al. 2016) است (شکل ۶). بنابراین، برای محاسبه تابآوری شبکه توزیع آب، لولههای بنابراین، برای محاسبه تابآوری شبکه توزیع آب، لولههای CRP باید جداگانه تجزیه و تحلیل شوند. درصد کسری تأمین برای همهی ترکیبهای خرابی لولههای CRP در دروه اوج تقاضا (۲۸–۲۰۰ بعد از ظهر) در شکل ۷ ارائه شدهاست. بر اساس این تحلیل، اولویت لولههای CRP به شدهاست. بر اساس این تحلیل، اولویت لولههای CRP به

¹ Connecting reservoir pipes

۲-۲-نتایج مدل شبکهی واقعی آب در خراسان رضوی شکل ۸ کسری تامین آب برای شبکهی توزیع واقعی آب را نشان میدهد. کسری تامین آب برای کل شبکهی توزیع (WN) مى باشد. همان طور كه ملاحظه مى شود خط انتقال به قطر ۱۲۰۰ میلیمتر از مخزن با کد ارتفاعی ۹۸۰ متر تا ابتدای منطقه به ارتفاع ۹۵۵ متر موجود میباشد. پس از آن خط لوله ۱۰۰۰ میلیمتر در کمربندی جنوب شبکه مورد نظر گذر کرده و در چهار نقطه به شبکهی اصلی متصل می شود. لذا دو تحلیل دیگر یکی با بررسی شبکه بدون شکست لولهی اصلی تامین آب (لوله ۱۲۰۰ میلیمتری) (NWCRP1) دیگری با بررسی شبکه بدون شکست لولههای اصلی انتقال (۱۰۰۰ و ۱۲۰۰ میلیمتر) (NWCRP2) ارائه شدهاست. میزان بیشینه، میانگین و کمینه کمبود تأمین آب در شبکه بدون لحاظ لولههای اصلی (NWCRP2) درصد، ۲۳ درصد و ۱۴ درصد بیشتر از کل شبکه توزیع (WN) است. میزان کمینه، میانگین و بیشینه زمان تعمیر و تعویض لوله برمبنای قطر برابر جدول ۲ میباشد. برمبنای استعلام از بخش بهرهبرداري و اتفاقات شركت آب و فاضلاب در اين زمينه و با توجه به قطر لولههای شبکه زمان شکست لولهها در اوج مصرف (۱۲–۱۸) به صورت میانگین ۶ ساعت در نظر گرفته شدهاست.

همان طور که ملاحظه می شود در سه پیش فرض WN، NWCRP1 و NWCRP2 به ترتیب با شکست ۱ لوله (لوله اصلی انتقال)، ۲ لوله و ۶ لوله شبکه با ۱۰۰ درصد کسری تامین روبهرو می شود. همچنین با شکست ۴۰ درصد لوله در حالت کمینه میزان کسری تامین شبکه زیر ۵ درصد میباشد. این بدان معنی است که با شکست همزمان ۵۳۰ لولهی شبکهی یادشده میزان کسری تامین آب کمتر از ۵ درصد میباشد. به طور میانگین نیز شبکه با شکست ۵۳۰ درصد لوله همزمان (۴۶۴ لوله) به کسری کامل تامین میرسد. با توجه به آنکه شبکهی یادشده تنها یک منبع تامین دارد لذا باید با تمهیدهای ویژه لوله های انتقال آب همیشه در مدار بوده و دچار شکست نشود و گرنه شبکه با از دست دادن این لوله ها به کسری کامل تامین روبهرو

می شود. با توجه به این موضوع برای بالابردن تاب آوری شبکه بهتر است در صورت امکان یک مخزن تامین آب دیگر جانمایی شود. و یا یک لوله انتقال دیگر به صورت رزرو و یا در مدار از منبع یادشده آب را به شبکه برساند. ده لوله ی بحرانی شبکه برابر شکل ۹ نشان داده شده است. در صورت مقاوم سازی این لوله ها و یا قراردادن لوله ی ذخیره در کنار آنها برابر شکل ۱۰ تاب آوری شبکه در حالت میانگین ۲۰ درصد افزایش می یابد.

جدول ۲ زمان تعویض لوله های شبکه توزیع واقعی آب Table 2. Replacement time for real water distribution

network in fran				
	D(mm)	T(hours)		
Max	700	17		
Mean	158	6		
Min	62	3		

۴- نتیجهگیری

تحلیل تاب آوری برای ارائهی طرحهای اضطراری، پیش از رخداد بحران در شبکههای توزیع بسیار اهمیت دارد. بر مبنای تحلیل تاب آوری می توان شبکهی توزیع را بهطور کامل شناسایی کرده و نقطه – های بحرانی شبکه را مشخص کرد. پس از شناخت این نقطهها، طرحهای افزایش تاب آوری پیشنهاد می-شوند. یکی از اجزای شبکه که در تحلیل تاب آوری بررسی می شود شکست بخش یا همه ترکیبهای مختلف لولهها میباشد. در این پژوهش پس از آزمون مدل تحلیل تابآوری در شبکهی مطالعاتی NET3، **مدل برای** یک شبکه واقعی آب در ایران پیادهسازی شد. با توجه به اهمیت و وابسته بودن تامین آب کل شبکه به خطوط اصلی انتقال، تابآوری این لولهها بهطور جداگانه از کل شبکهی توزیع بررسی شد. بر این مبنا با تقویت خطوط اصلی، تاب آوری شبکهی مذکور در حالت بیشینه ۷۲ درصد افزایش می یابد. زیرا این شبکه با وجود تنها یک منبع اصلی در حالت بیشینه با شکست تکی لولهها به صد درصد کسری تامین آب میرسد. تحلیل تابآوری سایر لولههای شبکه نیز نشانگر آن است که در صورت محافظت از ده لولهی بحرانی شبکه، تابآوری شبکه به طور میانگین ۲۰ درصد افزایش

می ابد. لذا با استفاده از تمهیدهای مختلف و مقاومسازی و

100 80 Supply shortage % 72% 60 40 0.5 max WN mean WN WN Max NWCRP1 20 Mean NWCRP Min NWCRP1 Max NWCRP2 Mean NWCRP2 Min NWCRP2 10 20 30 40 60 70 80 50 90 100 **Pipes failed %** Fig. 8 Supply shortage for real water distribution network in Iran شکل ۸ میزان کسری تامین آب در شبکهی توزیع واقعی آب در ایران

و لولههای انتقال اصلی آب میتوان تاب آوری شبکه توزیع یا استفاده از لولهی ذخیره برای این لولههای بحرانی شبکه را به طور چشمگیری افزایش داد.

Fig. 9 Critical pipes in real water distribution network in Iran شکل ۹ لولههای بحرانی شبکهی توزیع واقعی آب

Journal of Hydraulics
15 (3), 2020
103

D

شمار پیشفرضها TNS

مدلی مبتنی بر تقاضای گره ای DDSM

شاخص تابآوری اصلاح شدہ MRI

شاخص تابآوري شبكه NRI شبکه بدون لولههای اصلی تامین آب NWCRP

روش به مبتنی بر فشار PDA PDA

شاخص تابآورى RI

کل شبکهی توزیع WN

8- منبعها

قطر لوله (mm)

ASCE Policy Statement 518. (2006). http://www.asce.org/issues-and-advocacy/ publicpolicy/policy-statement-518e-unified-definitionsfor-criticalinfrastructure- resilience.2006.

Baños, R., Reca, J., Martínez, J., Gil, C. and Márquez, A.L. (2011). Resilience indexes for water distribution network design: a performance analysis under demand uncertainty. Water resources management, 25, 2351-2366.

Berardi, L., Ugarelli, R., Røstum, J. and Giustolisi, O. (2014). Assessing mechanical vulnerability in ۵- فهرست نشانهها

c
$$mal(\ \Delta L \ lexilon \ lexilon \ mathemathemath{n}$$
 $mal(\ L/s) \ mathemath{n}$ $mal(\ L/s) \ mathemath{n}$ m $mal(\ L/s) \ mathemath{n}$ $mal(\ lexilon \ mathemath{n}) \ mathemath{n}$ m $mal(\ lexilon \ mathemath{n}) \ mathemath{n}) \ mathemath{n}$ $mal(\ lexilon \ mathemath{n}) \ mathemath{n}) \ mathemath{n}$ N $mal(\ lexilon \ mathemath{n}) \ mathemath{n}) \ mathemath{n}) \ mathemath{n}$ $mal(\ lexilon \ mathemath{n}) \ math{n}) \ ma$

شمار کل گرہھا زمان تعمير لوله (h) T(rep)

n

Mugume, S.N., Gomez, D.E., Fu, G., Farmani, R. and Butler, D. (2015). A global analysis approach for investigating structural resilience in urban drainage systems. Water research, 81, 15-26.

Paez, D., Fillion, Y. and Hulley, M. (2018). Battle of post-disaster response and restauration (BP-DRR): Problem description and rules. Paper presented at the 1st International Water Distribution System Analysis/Computing and Control in the Water Industry Joint Conference, Kingston, ON, Canada, 23–25 July 2018.

Pagano, A., Sweetapple, C., Farmani, R., Giordano, R. and Butler, D. (2019). Water Distribution Networks Resilience Analysis: a Comparison between Graph Theory-Based Approaches and Global Resilience Analysis. Water Resour Manage 33, 2925–2940. https://doi.org/10. 1007/s11269-019-02276-x

Pathirana, A. (2010). EPANET2 desktop application for pressure driven demand modeling. Water Distribution Systems Analysis 2010.

Rossman, L.A. (2000). EPANET 2: user's manual.

Srdjevic, B. and Obradovic, D. (1997). Reliability and risk in agricultural irrigation. IFAC Proceedings Volumes, 30, 97-102.

Sweetapple, C., Diao, K., Farmani, R., Fu, G. and Butler, D. (2018). A tool for global resilience analysis of water distribution systems. 2018. WDSA/CCWI Joint Conference 2018.

Tabesh, M. (2016). Advanced modeling of water distribution networks, Tehran, Iran: Tehran University Publications. (In Persian)

Tabesh, M., Soltani, J., Farmani, R. and Savic, D. (2009). Assessing pipe failure rate and mechanical reliability of water distribution networks using datadriven modeling. Journal of Hydroinformatics, 11, 1-17.

Todini, E. (2000). Looped water distribution networks design using a resilience index based heuristic approach. Urban water, 2, 115-122.

Wagner, J.M., Shamir, U. and Marks, D.H. (1988). Water distribution reliability: simulation methods. Journal of water resources planning and management, 114, 276-294. water distribution networks under multiple failures. Water Resources Research, 50, 2586-2599.

Butler, D., Farmani, R., Fu, G., Ward, S., Diao, K. and Astaraie-Imani, M. (2014). A new approach to urban water management: Safe and sure.

Butler, D., Ward, S., Sweetapple, C., Astaraie-Imani, M., Diao, K., Farmani, R. and Fu, G. (2017). Reliable, resilient and sustainable water management: the Safe & SuRe approach. Global Challenges, 1, 63-77.

Diao, K., Sweetapple, C., Farmani, R., Fu, G., Ward, S. and Butler, D. (2016). Global resilience analysis of water distribution systems. Water research, 106, 383-393.

EPA's GitHub site for EPANET 2.2 open source project. (2020). https:// www .epa.gov/ water-research/epanet.

Francis, R. and Bekera, B. (2014). A metric and frameworks for resilience analysis of engineered and infrastructure systems. Reliability Engineering & System Safety, 121, 90-103.

Gheisi, A. and Naser, G. (2014). Water distribution system reliability under simultaneous multicomponent failure scenario. Journal-American Water Works Association, 106, E319-E327.

Gheisi, A. and Naser, G. (2015). Multistate reliability of water-distribution systems: comparison of surrogate measures. Journal of Water Resources Planning and Management, 141, 04015018.

Hashimoto, T., Stedinger, J.R. and Loucks, D.P. (1982). Reliability, resiliency, and vulnerability criteria for water resource system performance evaluation. Water resources research, 18, 14-20.

Johansson, J. (2007). Risk and vulnerability analysis of large-Scale technical infrastructures. PhD Report, Lund University.

Klise, K.A., Murray, R. and Haxton, T. (2018). An Overview of the Water Network Tool for Resilience (WNTR). Sandia National Lab. (SNL-NM), Albuquerque, NM, United States.

Laucelli, D. and Giustolisi, O. (2015). Vulnerability assessment of water distribution networks under seismic actions. Journal of Water Resources Planning and Management, 141, 04014082.